

وزیر راه و شهرسازی:

دو تفاهمنامه در سفر به تاجیکستان در حوزه راه و شهرسازی به امضاء خواهد رسید

که آن شاءالله در چابهار بتوانیم سرمایه گذاری را تسهیل کنیم. وی در ادامه اظهار کرد: تفاهم دیگر مربوط به صدور خدمات مهندسی هم در حوزه راه و هم در حوزه ساختمان با تاجیکستان است. در مورد تفاهمنامه های روسیه نیز شما مطلع هستید که در سال ۱۴۰۲ وزیر وقت توافقنامه‌ای را به نمایندگی از جمهوری اسلامی ایران با طرف روس به امضاء رساند مبنی بر تکمیل کریدور شمال به جنوب یعنی رشت به آستارا. این یکی از موضوعاتی است که توافق های بعدی آن در این سفر انجام خواهد شد تا به اجرا نزدیکتر شود. البته نقشه راهی هم در مدت یک ماه و نیم گذشته با جلسات متعددی که با وزیر حمل و نقل روسیه داشتیم، در جهت توسعه حمل و نقل کریدوری، ریلی، جاده ای و البته دریایی و بندری در سال ۲۰۲۵ ترسیم شده است. نقشه راه که به تایید هر دو طرف رسیده است، یکی از دستاوردهای این سفر خواهد بود که بین دو وزیر حمل و نقل دو کشور امضاء خواهد شد.

وزیر راه و شهرسازی در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه موضع شما در خصوص تفکیک وزارت راه و شهرسازی چیست، بیان کرد: تفکیک وزارت راه از آنجا که تفکیک ساختاری است، با تاکید رئیس جمهور به سازمان امور استخدامی واگذار شده است. بنا بر تاکید رئیس جمهور چون موضوع ساختاری است سازمان امور استخدامی موضوع را بررسی کرده و نتیجه مشخص خواهد شد. تلاش ما بر این است که افتتاح و تحویل دادن چه زمین بر اساس قانون جوانی جمعیت و چه تکمیل ساختمان هایی که در برنامه ساخت داشتیم، بیش از ۵۰ هزار واحد تا پایان سال باشد.

وزیر راه و شهرسازی، تاکید کرد: در سفر به تاجیکستان دو تفاهمنامه در خصوص تسهیل سرمایه گذاری طرف تاجیک در چابهار و همچنین صدور خدمات فنی و مهندسی به امضاء خواهد رسید.

به گزارش ایسنا، فرزانه صادق مالوآورد در حاشیه جلسه هیئت دولت در جمع خبرنگاران، بیان کرد: بنده در دو سفر رئیس جمهور را همراهی خواهم کرد. اولین سفر به تاجیکستان و سفر بعدی به روسیه است. در تاجیکستان تفاهمنامه هایی در دو موضوع که به وزارت راه و شهرسازی مرتبط است، رد و بدل خواهد شد. اولین موضوع در خصوص تسهیل سرمایه گذاری طرف تاجیک در چابهار به عنوان پروژه ها و سایت های لجستیک است. تاجیکستان محصور در خشکی است و نیاز به دسترسی به آب های آزاد دارد. یادداشتی را رد و بدل خواهیم کرد

نایب رئیس انجمن صنایع شوینده:

در خواست افزایش ۴۰ درصدی قیمت شوینده‌ها در انتظار تصویب سازمان حمایت

نایب رئیس انجمن صنایع شوینده گفت: با توجه به افزایش قیمت پت و سایر محصولات پتروشیمی، در خواست ما افزایش ۴۰ درصدی قیمت شوینده هاست اما سازمان حمایت هنوز مجوزی در این خصوص صادر نکرده است.

علیرضا کیانی آذر با بیان نایب رئیس انجمن صنایع شوینده، آرایشی و بهداشتی در گفتگو با مهر در باره تأثیر افزایش قیمت پت بر صنایع شوینده و... اظهار کرد: بسته بندی تمام محصولات شوینده، آرایشی و بهداشتی در ظروف پت و انواع پلاستیک هاست بنابراین وقتی قیمت این محصولات متناسب با دلار افزایش می‌یابد تأثیر خود را بر محصولات صناع شوینده نیز می‌گذارد.

وی با بیان اینکه مواد پلاستیک را به عنوان ماده اولیه از بورس و غیره می‌خریم، افزود: با توجه به اینکه پت را به ۹۵ درصد قیمت فوب صادراتی حساب می‌کنند پس مستقیماً متناسب با قیمت ارز قیمت ظروف محصولات آرایشی بهداشتی و شوینده‌ها نیز بالا می‌رود.

کیانی تصریح کرد: نه تنها پت این موضوع را دارد بلکه سایر محصولات پتروشیمی از جمله آل ای بی که یکی از اصلی ترین مواد شوینده هاست هم با قیمت ۹۵ درصد فوب صادراتی به تولیدکننده فروخته می‌شود؛ بنابراین قیمت محصولات پتروشیمی علاوه بر بسته بندی، در قیمت نهایی محتوایی که تولید می‌شود نیز تأثیر می‌گذارد.

وی با بیان اینکه با بالا رفتن قیمت ارز علاوه بر بسته بندی، قیمت محتویات صناع شوینده و بهداشتی هم بالا می‌رود، گفت: افزایش قیمت صنایع شوینده و بهداشتی با تأیید سازمان حمایت صورت می‌گیرد که ما چندی پیش مدارک را به این سازمان فرستاده ایم اما هنوز تأیید نشده است.

سرپرست مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت:

نبود سیستم دفع فاضلاب و آب‌های سطحی علت تکثیر پشه آئدس در چابهار است

شهر چابهار زندگی می‌کنند از برخی امکانات مانند سیستم دفع فاضلاب برخوردار نیستند و آب‌های سطحی در این شهر فراوان است که فضا را برای تکثیر پشه آئدس فراهم می‌کند.

مرادی گفت: «بهسازی محیط، بهترین مداخله برای مقابله با بیماری تب دنگی محسوب می‌شود. وزارت بهداشت نیز برای شناسایی بیماران و انجام اقدامات مداخله‌ای تلاش می‌کند».

به گزارش فردای کرمان به نقل از ایسنا، سرپرست مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت با بیان اینکه پشه آئدس عامل انتقال تب دنگی است، توضیح داد: «پشه آئدس، در کشور حضور دارد و شرایط محیطی برخی مناطق کشور برای تکثیر پشه مناسب است».

مرادی با بیان اینکه از انتشار و گسترش بیماری تب دنگی می‌بایست جلوگیری کنیم، اظهار کرد: «وزارت بهداشت توانسته است که دو سروتیب بیماری تب دنگی را در شهر چابهار تشخیص دهد. مادر وزارت بهداشت می‌بایست شرایط را به نحوی کنترل کنیم تا از ورود سروتیب‌های دیگر این بیماری جلوگیری کنیم».

این اپیدمیولوژیست گفت: «وزارت بهداشت، تمام تلاش خود را به کار می‌گیرد تا سیستم بهداشتی و درمانی کشور برای مقابله با تب دنگی آمادگی داشته باشد».

سرپرست مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت درباره آخرین وضعیت بیماری تب دنگی گفت: «از ابتدای سال جاری تا به امروز ۱۰۷۳ مورد ابتلا به تب دنگی در کشور گزارش شده که ۸۶۳ مورد از مجموع ابتلا به این بیماری انتقال محلی و سایر موارد نیز وارداتی است».

دکتر قباد مرادی افزود: «۱۳ مورد از بیماری به‌صورت انتقال محلی در هرمزگان و سایر موارد برای شهر چابهار است».

وی با بیان اینکه تب دنگی با توسعه ارتباط مستقیم دارد، خاطرنشان کرد: «منظور از توسعه در دسترس بودن امکانات است. متأسفانه افرادی که در

سر مقاله

ازدهای زرد و آدیسه ۲۰۲۵

رضا بافکر / کارشناس اقتصادی

● در واپسین روزهای سال گذشته میلادی، آن گاه که اعضای کمیته مرکزی، مقامات عالی حزبی و سایر تصمیم‌گیران سیاسی و اقتصادی ارشد چین، در یکی از مهم‌ترین نشست‌های سالانه دولتی موسوم به «کنفرانس مرکزی اقدامات اقتصادی» همراه با نخبگان دانشگاهی، کارشناسان و تحلیلگران مستقل گرد هم آمدند تا ضمن مرور آنچه در سال ۲۰۲۴ در اقتصاد کشورشان گذشته، برنامه یک سال آینده را طرح‌ریزی کنند، تصویر واقع‌بینانه و روشنی از چشم‌انداز پیش‌رو داشتند.

این تصویر رئالیستی، بی‌مجامله و کلی‌گویی، و مشحون از عمل‌گرایی خاص چینی، در اظهارات همه‌سخنرانان به‌ویژه مقامات سیاسی و به‌طور اخص در سخنرانی «رفیق شی» بازتاب داشت. اگر از یکسو یادآور می‌شدند که رشد اقتصادی بر مدار ثبات به پیش می‌رود و بسته سیاستی تنظیم‌شده توسط کمیته مرکزی حزب در حدود سه‌ماه قبل ترارموجب تقویت اعتماد اجتماعی و تحکیم اقتصادی قلمداد می‌کردند، در عین حال از وزیدن بادهای بلکه‌توفان‌های مخالف در محیط اقتصادی داخلی و بین‌المللی نیز غافل نبوده و صادقانه به آن اذعان داشتند. اما اقتصاد چین واقعاً در چه شرایطی با به سال پایانی ربع قرن بیستم که از فضا سال پایانی چهاردهمین برنامه پنج‌ساله توسعه این کشور است، می‌گذارد؟ سالی که نه‌به‌دلیل این تقارن‌ها بلکه به دلایل متعدد دیگر، سالی پراهمیت و بلکه پرماجرا، شاید یک آدیسه، برای این کشور خواهد بود. به‌واقع، حزب‌دولت چه تصویری از ضعف‌ها و قوت‌ها در حوزه اقتصاد دارد و چه فرصت‌ها و تهدیدهایی را شناسایی کرده است؟

صندوق بین‌المللی پول در ماه اوت گذشته، طی گزارش سالانه کشوری (موسوم به گزارش بند۴)، پیش‌بینی خود از رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۲۴ را ۵ درصد اعلام کرد. این از یک جنبه می‌تواند نوبدبخش باشد؛ زیرا دلالت بر آن دارد که به‌رغم یکسری نگرانی‌ها، حداقل رشد هدف‌گذاری‌شده توسط دولت چین همچنان قابل دسترس است. اما چنین رقمی در یک افق بلندمدت‌تر، برای سیاستگذار کشوری که تا همین یک دهه قبل میانگین رشد حدوداً دورقمی را برای سال‌های متمادی تجربه می‌کرد، حتماً مایه نگرانی است. طبیعی است که رشد ۱۴ درصدی سال ۲۰۰۷ دیگر فقط به‌بخشی از خاطرات خوش گذشته بدل شده، اما منصفانه بنگریم، بر صاحبان چنان خاطرات خوشی، گران می‌آید دل مشغول آن باشند که همین رشد ۵ درصدی هم تحقق‌پذیر هست یا خیر.

از دهه دوم قرن بیستم و با اشباع نسبی ظرفیت‌ها در اقتصاد، سیر نزولی رشد آغاز شد و شوک‌هایی همچون شیوع کوید-۱۹ را دوچندان فروگفت. همزمان، کاهش نرخ تورم نیز رخ داده است. در ماه‌های پایانی ۲۰۲۴ تورم ماهانه منفی و تورم نقطه‌به نقطه نیز اگر چه مثبت اما بسیار پایین و البته رو به نزول بوده است. این نرخ برای کل سال ۲۰۲۳ و (آورلورد) ۲۰۲۴ حتی به یک‌درصد هم نمی‌رسد. برای ما ایرانیان که اهل عالمی دگریم، البته چنین نرخ‌های تورمی مایه شگفتی و بلکه حسرت است؛ اما خاطر سیاستگذار چینی چنان نگران شده که سیاست‌های [به تعبیر خودشان] محتاطانه را کنار گذاشته و سیاست‌های انبساطی پولی (از طریق دوبار کاهش نرخ ذخایر قانونی و نرخ‌های بهره کلیدی) و مالی (افزایش مخارج و رشد نسبی کسری بودجه) را با قدرت در دستور کار قرار داده است.

انتظار این است که اقتصاد با حرکت در همین ریل همچنان بر مدار سیاست‌های انبساطی حرکت کند. افت و رکود بخش پیش‌رانی چون املاک و مستغلات، دیگر موضوع مبتلایه امروز اقتصاد چین است؛ بحرانی که تقریباً از ابتدای این دهه یعنی حدود ۴ سال است شروع شده و- همین زمان طولانی‌ای توان‌نشانه‌ای از عمق و دامنه آن دانست- لاجرم افت سرمایه‌گذاری، فروش و قیمت را در بخش مسکن به همراه داشته است. شرایطی که به نظر هم نمی‌رسد به این زودی و آسانی گریبان اقتصاد را ببرد. همین موضوع، مقامات را بر آن داشت که در نیمه دوم سال ۲۰۲۴ یک بسته سیاستی در حمایت از این بخش (شامل مشوق‌های اعتباری، تعدیل نرخ‌های مالیات، کاهش محدودیت‌های قانونی و سیاستی و...) تدوین کنند. اگر چه سیاستگذاران صحبت از کارزبودن بسته مذکور به میان می‌آورند، اما برآوردهای تحلیلگران لزوماً با آنان هم‌دستان نیست. خواب‌آشفته، تکرار بحرانی مشابه نسخه آمریکایی (سال‌های ۲۰۰۸-۲۰۰۷) است. اما، این همه ماجرا نیست.

از ۲۰ ژانویه خوان دیگری بر خوان‌های پیش روی ازدهای زرد افزوده می‌شود. فردی با به کاخ سفید می‌گذارد که پیش‌تر که در قدرت بود شمشیر جنگ تجاری با چین را از رو بست؛ شمشیری که در دولت بعدی نیز در نیام زلفت و از جمله با وضع تعرفه بر خودروهای برقی و پنل‌های خورشیدی وارداتی از چین عمده‌تا با استناد توجیه اقدامات ضد‌امپریک- عملاً جنگ مغلوبه‌شد. مذاکرات سیاسی و چانه‌زنی‌های فنی عملاً از همین حالا آغاز شده و نیک آشکار است که نزاع صرفاً بر سر میزان امتیازی است که در این میان مبادله می‌شود؛ وگرنه کیست که نداند هیچ کدام از طرفین حاضر نیست شریک تجاری اصلی خود را زیاده برنجانند. اما از سوئی دیگر، افت تجارت دوجانبه در ۲۰۲۳ هشداری بود برای کشوری که بخش عمده‌ای از رشد خود را مرهون صادرات بوده است: هشداری که البته سیاستگذاران چینی به فراست آن را دریافته و درس‌هایی آموخته و تدابیری اندیشیده‌اند. اگر چه آنان همچنان با تاکید بر برون‌گرایی، با کارت «ابتکار کمربند-جاده» بازی خواهند کرد و سود خود را خواهند جست، اما از «تقویت مصرف داخلی» به‌عنوان محرک درون‌زای رشد نیز غافل نمانده و بلکه بر آن تاکید روزافزون دارند. تقویت مصرف داخلی هدفی است که در نشست اخیر کنفرانس مرکزی اقدامات اقتصادی، در کنار ۵ هدف دیگر (برون‌گرایی، تثبیت بازار مسکن، سیاست‌های پولی انبساطی، سیاست‌های مالی فعال و تثبیت رشد اقتصادی) به‌عنوان اهداف /محورهای شش‌گانه در دستور کار آنان قرار گرفت.

به‌فاصله اندکی پس از شروع سال ۲۰۲۴، مردم چین بنده‌ست مألوف و براساس گاه‌شمار ملی [قمری]، سال نوی خود را جشن گرفتند؛ سالی که از فضا آن‌دها، همان نماد مشهور چینیان نام داشت: تقارنی که چینیان همواره آن را به فال نیک می‌گیرند. ازدهای زرد اما در این سال اندکی در تب و تاب و مشوش می‌نمود و اکنون تا شروع برنامه پنج‌ساله پانزدهم توسعه (۲۰۳۰-۲۰۲۶) یک‌سال فرصت دارد. یک آدیسه به طول یکسال پیش روی ازدهاست. بنیان‌های اقتصادی و شرایط بیرونی به طرز محسوس تغییر یافته و دنیا میسم آن دوچندان شده است. چند ماه بعد، در طی تعطیلات تابستانی که سران و منتقدان حزبی و دولتی به سنت هر سال و به‌پایانه استراحت در اقامتگاه‌های مجلل خود در منطقه ساحلی پیدایه (Beidaihe) مستقر شده و گپوگفت‌ها، بده‌بستان‌ها و لابی‌های سیاسی را در فضایی ظاهراً غیررسمی اما بسیار جدی و اثرگذار صورت می‌دهند، حتماً با شرایط متفاوتی نسبت به اکنون، چه در اقتصاد داخلی و چه در مناسبات بین‌المللی روبه‌رو خواهند بود.

حداقل آنکه بسیاری از روندها و متغیرها در آن زمان ظهور و بروز روشن‌تری خواهند یافت. اما پراگماتیسم چینی این‌یکانه اصل لاتینغیر چین‌نوظهور- تا چه حد در مدیریت چالش‌ها موفق خواهد بود. به‌نظر می‌رسد پاسخ این پرسش هر چه باشد، در کشوری که به جایگاه دومین اقتصاد بزرگ‌جهانی دست یافته، نمی‌توان آن را صرفاً در زمین اقتصاد جست. باید نیم‌نگاهی هم به سپهر سیاست به‌ویژه سیاست بین‌الملل داشت که طبعاً اقتضات خود را می‌طلبد.